

Praksa Evropskog suda za ljudska prava od 28. i 30. aprila 2026. godine¹**[Kanev and Bulgarian Helsinki Committee v. Bulgaria](#) (br. 45864/22), 28.4.2026. godine****Povreda člana 8. Ek**

Predmet se odnosi na obradu podataka od strane bugarske agencije za nacionalnu sigurnost.

Podnosioci predstavke su Bugarski helsinški komitet, udruženje osnovano 1992. godine sa sjedištem u Sofiji, te njegov predsjednik Krasimir Ivanov Kanev, bugarski državljanin, rođen 1958. godine, koji živi u Sofiji.

Gospodin Kanev je 2021. godine zatražio od državne Agencije za nacionalnu sigurnost Bugarske informaciju o tome da li je prikupljala obavještajne podatke o njemu ili o udruženju. Agencija je odbila da otkrije te informacije, a postupci koje je gospodin Kanev pokrenuo kako bi osporio to odbijanje nisu bili uspješni.

Pozivajući se posebno na član 8. (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života) Evropske konvencije o ljudskim pravima, gospodin Kanev i Bugarski helsinški komitet žale se na nepostojanje jasnih pravila o okolnostima u kojima Agencija može obrađivati podatke, kao i na nepostojanje djelotvornih zaštitnih mjera u tom pogledu.

Iako je potrebno da države, u svrhu nacionalne sigurnosti, imaju zakone koji vlastima daju ovlaštenje da prikupljaju i pohranjuju informacije o osobama u bazama podataka koje nisu dostupne javnosti, Sud je utvrdio da nijedna od mogućih zaštitnih mjera protiv proizvoljnosti ili zloupotrebe u tom pogledu nije bila djelotvorna.

Posebno, sudovi koji su preispitali odluku o neotkrivanju traženih informacija nisu imali uvid u predmetne informacije, nisu ispitali da li bi njihovo otkrivanje zaista moglo naštetiti javnom interesu i u potpunosti su se oslonili na procjenu Agencije u tom pogledu.

Dalje, ne čini se da je Komisija za zaštitu ličnih podataka ikada provjeravala način na koji Agencija obrađuje operativne podatke, naročito da li uredno primjenjuje zakonska pravila i propise; niti je Agencija ikada bila pozvana da o tome podnese izvještaj bugarskom parlamentu ili vladi.

Evropski sud je utvrdio kršenje člana 8. Konvencije.

[Mlinarević v. Croatia](#) (br. 24406/21), 30.4.2026. godine**Povreda člana 6. Ek (nepriistrasan sud).**

Podnosilac predstavke je Mladen Mlinarević, hrvatski državljanin.

Predmet se odnosi na nepristrasnost Ustavnog suda Hrvatske u postupku vezanim za korupciju.

Protiv podnosioca predstavke je 2012. godine podignuta optužnica za korupciju povezanu s prodajom nekretnine koja se nalazi u Planinskoj ulici u Zagrebu. Postupci su bili veoma poznati

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

kao afera „Planinska“. Podnosilac predstavke je 2019. godine proglašen krivim za pomaganje u zloupotrebi položaja i ovlasti. Osuđen je na godinu dana zatvora, koja je zamijenjena radom za opće dobro.

Pozivajući se na član 6. stav 1. (pravo na pravično suđenje), podnosilac predstavke tvrdi da je sudija (R.M.) koji je predsjedavao u njegovom predmetu pred Ustavnim sudom bio pristrasan. Prema njegovim navodima, nakon što je R.M. imenovan za sudiju Ustavnog suda, njegovu advokatsku kancelariju je preuzelo advokatsko društvo koje je u krivičnom postupku „Planinska“ zastupalo jednog od suoptuženih podnosioca predstavke, firmu M. U tom je advokatskom društvu kao advokatski pripravnik radio i sin sudije R.M.

Evropski sud je utvrdio da je g. Mlinarević imao legitimne razloge da sumnja u nepristrasnost predsjedavajućeg sudije, R.M., koji je odlučivao u njegovom slučaju. Nakon što je R.M. postao sudija Ustavnog suda, advokatska kancelarija koja je zastupala saoptuženog g. Mlinarevića preuzela je advokatsku kancelariju R.M. i zastupanje u većini slučajeva u kojima je on bio glavni advokat. Njegov sin je u to vrijeme također bio advokatski pripravnik u toj firmi.

[Sanader v. Croatia](#) (br. 27577/21), 30.4.2026. godine

Odluka o nedopustivosti²

Dana 30. travnja 2026. Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud) donio je odluku o nedopuštenosti zahtjeva u kojoj je utvrdio da Ustavni sud nije bio pristran prilikom odlučivanja o ustavnoj tužbi Ive Sanadera (članak 6. Konvencije).

Predmet spora pred Europskim sudom odnosi se na pitanje pristranosti Ustavnog suda prilikom odlučivanja o ustavnoj tužbi podnositelja zahtjeva Ive Sanadera (dalje: podnositelj zahtjeva) u predmetu „Planinska“ zbog toga što je u ustavnosudskom postupku sudjelovao sudac R.M. koji je u predmetu „Fimi Media“ bio branitelj jednog od suokrivljenika podnositelja zahtjeva.

Europski sud je detaljno ispitao prigovore podnositelja i argumente tužene države te utvrdio da dva kaznena postupka koja su se vodila protiv podnositelja zahtjeva, „Planinska“ i „Fimi Media“, iako su se oba odnosila na korupciju, nisu bila na drugi način povezana. Također, Europski sud je smatrao da odluke domaćih sudova u predmetu „Fimi Media“ nisu sadržavale utvrđenja koja bi mogla prejudicirati pitanje krivnje podnositelja zahtjeva u kasnijem postupku u predmetu „Planinska“.

Europski sud posebnu je važnost dao argumentu zastupnice da je od imenovanja R.M. na Ustavni sud (a time i prestanka njegova angažmana kao branitelja u predmetu „Fimi Media“) proteklo više od četiri godine. Također Europski sud nije smatrao da je R.M. u svojem postupanju kao branitelj suokrivljenika podnositelja zahtjeva u kaznenom postupku „Fimi Media“ iskazao osobnu pristranost prema podnositelju zahtjeva u kasnijem i nepovezanom predmetu „Planinska“.

Konačno, Europski sud je smatrao da ništa ne upućuje na to da su suci Ustavnog suda u predmetu „Planinska“ bili pod utjecajem predmeta „Fimi Media“, već je ustavno-sudska odluka sadržavala samo jednu kontekstualnu referencu na predmet „Fimi Media“, koja je bila ograničena na konkretnu pritužbu podnositelja zahtjeva u vezi s velikim brojem istodobnih

² Informacija o predmetu preuzeta sa: [Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava - Nova odluka - Sanader protiv Hrvatske](#)

kaznenih postupaka koji su se protiv njega vodili. Suci Ustavnog suda ispitali su navode podnositelja zahtjeva u predmetu „Planinska“ isključivo na temelju tog spisa predmeta.

Uzimajući u obzir gore navedene argumente zastupnice i činjenice predmeta, Europski sud je utvrdio da se strahovi podnositelja zahtjeva u pogledu nedostatka nepristranosti Ustavnog suda u kaznenom postupku „Planinska“ zbog prethodnog sudjelovanja suca R.M. kao branitelja suoptuženika podnositelja zahtjeva u nepovezanom kaznenom postupku, ne mogu smatrati objektivno opravdanima.

Sukladno tome, Europski sud je utvrdio da je zahtjev podnositelja Ive Sanadera očigledno neosnovan te ga je odbacio.

Mastey v. France (br. 30049/23), 30.4.2026. godine

Nema povrede člana 6. Ek

Podnositelj predstavke, Max-Junior Mastey, francuski je državljanin rođen 1996. godine i trenutno se nalazi u pritvoru u zatvoru u Rennesu.

Predmet se odnosi na nemogućnost podnosioca da prisustvuje svom suđenju zbog toga što je udaljen iz sudnice tokom rasprave pred žalbenim sudom, kao i na propust Kasacionog suda da odgovori na njegov navod da postupak nije bio pravičan.

Pozivajući se na član 6. stav 1. (pravo na pravično suđenje), podnositelj predstavke se žali da ga je predsjednik žalbenog suda udaljio iz sudnice, a da pritom nije utvrdio da li je, imajući u vidu njegov psihijatrijski poremećaj, valjano odustao od svog prava da prisustvuje suđenju radi iznošenja odbrane. Također se žali da je Kasacioni sud prekršio obavezu obrazlaganja odluke, jer je odbio njegovu žalbu po pravnim pitanjima isključivo na osnovu člana 405. Zakona o krivičnom postupku, bez odlučivanja o njegovom prigovoru koji se odnosio na povredu Konvencije.